

1. 5. 69.

?

Avt. 1. Medija vang. ped. partis: "Man in data..."
Spred. Apost. Torača rest. Korid. iiii nos. no 10.-16. p.

Apostolis Pāvils rūna par nama cilšanu - būtību
visu cilvēku dzīvi pilnīgina nama cilšanai. Ies esam
aicināti uzņemt vērtību, laieni nāmu. Kā dienānam jā-
bet mums un mūsu dzīvei. Iesmē ūdens apjomība pie-
riet, ka mēs veidojam dzīvi pilnīgāku, mēs izķarto-
jam savu priedzīvumu tāpat kā nāudaris grib eilt
nāmu arī vienā māstāmu.

Apostolis Pāvils rūna arī par nama pamatiem.
Viņš jautā, uz kādiem pamatiem tavs nāms ir
eilti. Ko tu uzņemti par savas dzīves pamat vajadzību?
Te cilvēki uzņemti īpras. Ilgas ir līzieni bieudienas
laiki dzīvojot. Bet kādi ir šie pamati motīvi, lai iegūtu
māstu nāmu? Testuļķes cilvēku ūdens, mēs re-
dzum, ka toli kriji materiāla nāma pamati mēs
bievam materiālas vērtības. Ne tīrīs iedien, bet
arī agrāk, daudzi laudis uzmatīja, ka "laulībai
nav priezieta materiāla pamata, tad laudis nevar
bet laulīgi". Ta mēs vērtīgām latvēšu dantē, tad
no bievas puses mēs varam teikt, ka tā ierū-
namas centutes eilt uz materiāla pamata. Iesmē
tautās spērs ir bievas lezonos. Hījas un hēngur-
diķāmē. Savā, ka latvietēm manje pat uz annu-
pusēs. Bet latvēši bievnēs ir mēlījusi ar gari-
gās vērtības. Līki ir mēlījusi eilt uz goda un
varas pamatiem. Var būt arī labas un derīgas
materiāls, goda un varas vērtības.

Ir arī cilvori, kas ir ar mirem iet vairi vēs pēc kriem
ķī cīkšķītība ir daudzre cilvēku dīres atjauns pamatā.
Tie ir cilvori, kas nevērtī cītu asaras un tāpes, lai tas-
nigāt savas mīkstus. Savu latvis nerolojot, mēs nodaram
daudzpus tāpes. Grem. Šķirtas laulokas u.t.t. Daudzi ja-
nu dīres pamatu dīkīha uz nojiedzībiem - ar netaisību
lidzenību mīkstam tēv tē, kas citam pieder (Leters)

Kad mēs pastāvām dīri ar vīnas grūtībām dažā-
dos situācijas un apstākļos, redzam dažādas kārdināšanas,
kad mēs nebūsim mīksti, kā ir cilvori, kas dara vīnu īspē-
jams, ja ne farsū cītā, kad ar nepastākētu, lai pamatī
savu.

Apostolis Pauls sava, ka cītu pamatu never būt,
kā tūnai Jēzus Kristus. To cītu pamatu pamata nav-
šis pamats neverētu nepieciņi. Tas kopumē vienu-
dīres māns (arī tas, ko cilam no iugula līdz kaspīm)
ir cilams uz mīkstības pamatiem mīkstā lācīgajā dīrē.

Ies jaukajam: „Kas ir Jēzus Kristus, ko vīns ir
darījis, ko vīns mums darīmajis?“ Jēzus Kristus vē-
stīva dīls ir senās pasaulei. Līdz ar tām vīni pa-
saulē ir senās dzīviņu pilnību, kas ir pasaules
garījums. Tas ir Jēzus Kristus dīrīšanas brīnumus,
kad vīns, vīstā dīls, no cilvēku dīju nos īemes die-
mīšīgo realitāti. Ies jaukam vīna upuri Golgatas
kalnā - vīns ir ugvārojīs groms un vīnes Hrēks,
ko neverēs kar Verojīs izdarīt. Vīna vāni ir
mīkstā dīrība. To vīns ir atlaidījis mums. Kad vīns
sēdes pie Tora labas zonas, tad vīns ir teicis:

"Es neatskrīv jūs bērnes - jūs tangunt Susto Guru."
 "Kristus sūtība kura viena - lai pasauli par realitāti
 uzturētu dzīviņu pilnību.

Sāvu dzīves vānu pāreizi cil tas, kas to cil uz mū-
 ūgo vērtību pamatību, ka Dievs ir mūžības iemī-
 lūšanai un ir darījis to iespījamiem caur Jēzus Kristu.
 Lai labu pamatu atrastu savam vānam, tad mums
 jāzīmē, kas mēs pāri esam. Ko tas dod, ja mums ir
 vērtības, bet mēs tās nevaram izmantot.

Es pīcīšām, uzņemtu tei par vārju, lai uzaicītu sā
 vānum. Bet, ja mēs vānam, ka esam Dieva bērni un, ja
 Dieva filiestību ar savu spēku vīlēties apliecinā tei
 pie mums, tad vēr mēs dzīvesstām facit, ka esam
 par mārgiem, kādi būtē mūžības pamatu savai dzīvei.
 Kas tie cil Jēzus Kristus, tas vēred zēsacis, ka ir
 par vārju. Mēs vīlēme ir tā, ka mēs pāri esam
 par daudz grēcīgi. Mēs grēki padara mēs vāni-
 gus un nedrīknotus. Kā es varu cīnīties par Dieva
 vālību, ja pats esmu grēcīgs (Vecāji par kuru
 cīnīšanu) Līti vāna, ka mācītājs ir tāds pat
 grēcis kā es. Kā tad viss var man piedot grēkus? "
 Tādēļ, mēs arī otru nedrīknotu pāmaicīt. Mēs
 baidāmies, ka mums jautās: "Kāds esī tu pats?"

Ta mēs bēnām pamata Kristus pīcīšām, tad
 jā atspīn, atkursījās. Ies pīcīm kā sā pīcīšānas
 atspīn līkt pamata. Ta, pīcīm, es pāsludinu grēku
 piedrīkamu, tad tā nav mēs mānos, bet es to pāslu-
 dinu. Kas var mēs darīt par dieviņu mētumē
 atspīnū, ka dieviņu slava un gods pie mums

abrogelyas? Iles binam pamata Dava huti Gara fi-
lukihen, kas muns ir apsolita.

Ko lai domajam par nees denben, nad Kurstus val
nelyja un no ioden dara neličigie? Tad, nees denbas
varē, cila tellis - tas boja neličigie. Tagel neličigie cil etnes
iles, kričie, gribam cil haunu, mura pamata ir Dava
Tiva, Dava Dola un huti Gara ladrundypba.

Nd ioden mija pāsauli būvītīgavās etnes ir deev-
namis. Ari tu vari uzcilt uz Kurstus no pēcīm pamā-
tiem haunu, pārākus par citiem celtni.

Bet no es esmu uzcels? Kas esmu es un kas ir
mama dīpte? Nai mēs varau biut, ka mūsu dīpte
ir dienām vair dārgumam, kas mīdiķi tenuši?
Varbūt dājam ir tūvai kora vai salmu bēdinīgi.
Visti mēs esam urostīti, bet no mēs esam ugerbu-
ti uz tā dienītīgā pamata?

Az smage ūrdi muns jāvana, ka esam uze-
lusī salmu bēdinīgas, kaut arī negriben būt tie-
kstos. Dīpte ir nozīlojumi bezspīcīgi, ko mēs
uz tā mīgrības pamata ceļam. Māteriāla īpūle, ko
ka mēs ceļam, ir mīku ronu.

Dīpes ir pie muns iedienas līdz pāsules
galam, lai mēs uz laba pamata varētu uzcilt
haunu Dava Tiva, Dava Dola un huti Gara filos-
tibas dienām. Kā dīpes namdari mēs iedie-
nas varau snelt no Dava filosibas.

Iluus jāredz Dava filosibas mīku iedienē
un darbā. Tas ir Turvēnbas dienās atkānajums.

Gadomia uz kāda pamata tu cilvēku. Mēns
 jāzīna, ka jācīl savs vārds tāds, kuru redzot Diers
 tieši pagodināts. Mēns jābūt apzinai, ka lai vāi
 kas nākta, ka mūža vārds stāv uz diviem par-
 matiem.

Tris vienības svētu mēs māca, aicinā un brīdinā.
 Kad mēs saucam: „Diers”, tad lai mēs būtu mērķotīgiem
 par maz un ned sauc: „Juits, Juits”, tad lai ap-
 fināmies, ka esam krišķi.

Vij un daris, lai tava dzīve ir vis dzīvīgākais

Amen

Otrs gēmones priecis